

Jambo nieuwsbrief lezers 25 -02-2004 Ruiru

Habari (hoe gaat het in Swahili)

Baraza (December 2003)

Een jaar eerder hadden we al een plaats voor hem gemaakt maar kwam Baraza om wat voor reden dan ook niet naar het weeshuis. Baraza zijn moeder is een geestelijk zieke straatmoeder die slaapt op de markt in het nabij gelegen dorpje Ruiru. Twee kinderen waren haar eerder al afgenomen door de politie nadat ze deze kinderen wilde slachten op de markt daarna kreeg ze Baraza. De vrouw valt mensen aan zonder reden , belt in de telefooncel uren met een denkbeeldig persoon (zonder geld in te werpen) heel Ruiru weet dat de vrouw geestelijk heel ver weg is. En dan staat daar ineens op het kantoor van SOFCC ; de politiechef en de kinderbescherming met Baraza en de mededeling dat de moeder ook Baraza wilde slachten op de markt. Baraza is direct opgenomen in het weeshuis, hij is nu net twee jaar.

Margreth (December 2003)

Magreth is 10 jaar en heeft een moeder (alcoholist) en een stiefvader (eveneens alcoholist)

Ook heeft ze broertjes en zusjes jonger dan haarzelf.

Haar stiefvader mishandelde haar en stuurde haar weg van huis om een baan te zoeken om de kost te verdienen.

Margreth heeft in die tijd dat ze weggestuurd was 3 keer een baantje gehad , de politie heeft de mensen die haar aannamen gearresteerd.

Daar stond Margreth dan en ging weer door de straten op zoek naar werk.

Uiteindelijk heeft de kinderbescherming me gevraagd Margreth op te nemen, in ieder geval tijdelijk tot ze e.v.t de situatie met de ouders konden oplossen (?!)

We nemen hier alleen weeskinderen aan en soms uitzonderingen.

Ik zag Margreth en zag de littekens op haar benen van hakken met een panga (Pangaâs zijn grote messen waar mensen hier o.a. het land mee bewerken).

Margreth keek me aan met mooie ,heldere ogen en ik vroeg me af : Hoe kunnen mensen dit elkaar aan doen. Margreth is nu bij ons in de SOFCC familie.

Paul en Pauline (Januari 2004)

Paul en Pauline waren weeskinderen geworden in 2002.

Wij hadden geen plek meer vorig jaar en hadden de burens en de kerk gevraagd deze kinderen te voeden tot er plaats was. Nu is het begin 2004 en we hebben Pauline en Paul opgehaald.

Nooit waren Paul en Pauline naar school geweest.

Pauline is al 11 jaar en Paul zijn leeftijd schatten we op 6 jaar.

De opname procedure

Nu is het februari 04.

Als de kinderen uit groep 8 lagere school naar de middelbare school gaan , dan gaan ze op die middelbare scholen

intern en komen enkel in vakanties terug in het weeshuis. Dat betekent dat we die bedden in het weeshuis zelf vrij krijgen.

Dit jaar hadden we 6 kinderen die de stap naar de middelbare school maakten en daarmee kregen we 6 bedden vrij.

Gladys (de sociaal werker) en ik hadden al besproken dat we ieder jaar wel 1 of 2 kinderen extra konden nemen , qua ruimte in het weeshuis is dat mogelijk.

Nu echter hebben we al 4 opgenomen en voor ons ligt een wachtlijst plus een urgentie lijst.

We besluiten de urgente situaties te onderzoeken en bezoeken.

Gladys , Zibora en James

Een vrouw die groente verkoopt langs de weg blijkt vermist.

De vrouw is aangesloten bij dezelfde kerk als Gladys (de sociaal werker van SOFCC die ik vanaf hier Gladys 1 noem).

De mensen van de kerk gaan haar zoeken en na een lange tocht vinden ze haar in het mortuarium in Nairobi. Het blijkt dat ze een ongeluk heeft gehad met een openbaarvervoer busje (de matatu) en aan haar verwondingen is overleden.

De man van de vrouw overleed 2 jaar eerder aan hersenvlies ontsteking.

De kerk doet inzameling voor de begrafenis en regelt tevens de hele begrafenis.

Zijn er geen ooms en tantes die een steentje bij kunnen dragen?

Gladys 1 weet van geen familie maar vertelt over de kinderen die de vrouw achterlaat het volgende:

Er is een jongetje met de naam James en is 5 jaar.

Er is een meisje met de naam Zipora en zij is 8 jaar

Dan is er nog Gladys (Gladys 2) ongeveer 14 en daarmee te oud voor het weeshuis.

Over Gladys 2 vertelt ze dat dit meisje voor haar lagere school examen geslaagd was met 420 pnt , het maximum is 500 pnt.

Hierdoor was ze uitgenodigd voor de beste middelbare school in Kenia genaamd Kenia Highschool.

Gezien de arme situatie van de ouders mochten ze de helft van het schoolgeld betalen voor Gladys , met de nieuwe regering (2003) was deze regel afgeschaft. Hierdoor moest Gladys 2 uiteindelijk stoppen met school nadat ze in 2003 een schuld had opgebouwd m.b.t schoolgeld.

Het is triest , wetende dat haar moeder en daarvoor ook haar vader altijd alles deden om Gladys 2 maar op deze goede school te houden en nu is er geen moeder meer , de financiële situatie was als slecht nu is het uitzichtloos.

In een huis van golfplaat met gras als vloerbedekking slapen de kinderen zonder hoop.

Gladys en ik besluiten naar de begrafenis te gaan. Haar grootouders hadden een stukje land en het is hier traditie dat wanneer je eigen land hebt je op die grond wordt begraven , daarmee maken we kans familieleden te ontmoeten.

We rijden de bergen in, langs koffie , thee en bananen en komen bij een klein huisje van modder waar de begrafenis

is. Er zijn met name mensen van de kerk en heel veel nieuwsgierige burens (dat is wel goed anders was het erg leeg geweest).

We zijn een beetje laat, de dienst is al begonnen en we kijken om ons heen.

Gladys1 praat wat met kerkleden en uiteindelijk kan ze een oom vinden van de kinderen.

De familie die nog leeft heeft al genoeg aan de zorg van eigen kinderen en andere wezen en wijst elke verantwoording af. De dominee preekt : De kinderen, roept hij streng, Hoe met het met hun? We zijn allemaal een familie in de Here en we hebben verantwoording voor deze kinderen .Niets eigenlijk over de moeder, alleen over de kinderen .

Hij wijst op de verantwoording die we naar elkaar toe hebben, de kerk heeft de verantwoording zelf ook genomen door het regelen van de begrafenis.

Gladys 1 en ik hebben onze beslissing al gemaakt en willen de kinderen welkom heten in het weeshuis en Gladys 2 terug brengen naar Kenia High school .

Na de ceremonie praten we met de kinderen en ze zijn zo opgelucht en blij.

Ze willen geen tijd om te rouwen maar het liefste direct mee met ons, dat is wel raar want we zijn gewoon vreemden voor hun . Ze hebben ook echt nergens anders om te gaan.

Zipora en James lopen nu alweer een week vrolijk rond in het weeshuis ,prachtige kinderen.

Gladys 2 is terug in Kenia high school en echt enorm gelukkig en blij. Ze zei :Het heeft zo moeten zijn dat mijn moeder stierf , ze wilde een goede toekomst voor ons maar kon die niet bieden, nu hebben we die weer.

Stefen, Leah en Daniel

Dan bezoeken we Stefen (ongeveer 8 jaar) Leah (10 jaar) en Daniel (13 jaar).

Ze slapen in een kleine stenen ruimte , zeker geen 1 bij 1 meter maar kleiner die tevens als keuken fungeert waar het brandhout brand in de hoek. Hun huisje staat op de prairie een paar kilometers achter het weeshuis.

Stefen heeft ons hart direct gestolen,hij loopt als een stoere politieman.

Daniel is te oud voor het weeshuis.

Op de dag dat de afspraak staat voor de HIV test komt hij echter ook naar het weeshuis.

Ik wil graag komen in het weeshuis, anders komt er niks van mij terecht zegt hij.

Een mager jongetje met een stevig groot vriendelijk hoofd , een halve gerafelde broek en een veel te groot T- shirt met gaten ,blote voeten.

Hij heeft gelijk zijn situatie ziet er niet goed uit. We kijken elkaar allemaal aan op kantoor en zwichten voor het lieve vastberaden jongetje en hij gaat mee voor de HIV test.

Nog 7 anderen

Dan hebben we urgentie bezoeken te gaan van :

Twee kinderen ,een jongen en meisje uit de sloppen van Nairobi.

Vijf kinderen uit de omgeving van het weeshuis, eveneens op het platteland achter het weeshuis (de prairie).

Waar we tegen aan lopen:

We willen graag al deze kinderen helpen maar ze hebben allemaal een bed nodig en een matras, handdoek etc. Zo'n 75 Euro kost het om een kind op te nemen, hoe komen wij aan dit geld?

Voor ik hier kwam had Spirit of Faith kinderen op de middelbare school zonder dat daar een sponsor voor was, deze 7 kinderen zitten nu in hun laatste jaar.

Nu kwam Gladys 2 die nu in haar derde jaar zit.

Vorig jaar kwam een Joyce als uitzondering daarbij die ook in haar derde jaar zit.

Dit geeft ons een hoge kosten post waar we geen fondsen voor hebben.

Toen ik vorig jaar lezingen gaf in Nederland heb ik wel eens gezegd dat alle kinderen een sponsor hadden, dat is nu verleden tijd en we staan weer te springen om nieuwe sponsorouders.

Mochten er mensen zijn die een kindje willen sponsoren neem dan contact op met: yvonne.vlugt@wanadoo.nl Yvonne is van de Stichting Weeskinderen Kenia en behandelt alle sponsorouder gegevens.

Het sponsoren van een kind in het weeshuis kost 30 Euro per maand.

Mocht u het weeshuis direct willen ondersteunen in de aankoop van bedden en matrassen etc voor de nieuwe kinderen dan volgen hier de gegevens:

Stichting Spirit of Faith

Rabobank Hurdegaryp

32.09.53.580

o.v.v. nieuwe kinderen

Bezoek aan Nederland:

Half April kom ik naar Europa, speciaal om te vertellen over het weeshuis.

Er is een nieuwe film en nieuwe dia's, veel vooruitgang is gemaakt.

Willen jullie me in een zo vroeg mogelijk stadium laten weten of jullie geïnteresseerd zijn in een lezing zodat ik een agenda kan maken.

Kwaherie

Ria Fennema